

PARTİCİLİK VE İMAN TEHLİKESİ

Kur'an'dan üç ayet-i celile:

„Hayır, kim iyilik yapıcı olarak, yüzünü (yani kendini) Allah'a teslim ederse, artık onun için Rabb'isi katında ecri vardır; onlar için korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır.“ (Bakara, 112)

„Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiç bir isbatlayıcı delil indirmediği, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırdıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, ancak Allah'a aittir. O, kendisinden başkasına

uygun olacak, Hakk'a uyacak ve böyle bir amel ve ibadeti yaparken de niyeti sadece Allah rızası olacaktır. Daha veciz bir ifade ile: „Ameli meşru, niyeti salih“ olacaktır ve olmalıdır.

Bu hususları birer misalle izah edelim:

1- Bir hıristiyanın inancı ve ibadeti kabul görür mü? Görmez! Neden? Çünkü, meşru değil, yani Şeriat'a uygun değil; inancı da batıl, ibadeti de batıldır.

2- Allah için değil; beden eğitimi niyetiyle namaz kılyor veya perhiz için oruç tutuyor. Bu adamın namazı da orucu da kabul görür mü? Hayır! Neden? Çünkü yaptığı iş ve amel meşru ise de niyeti sağlam değildir.

Kanunlara saygı duymak, hürmet etmek ve itaat etmek aynı zamanda ibadettir. İbadet ise Allah'a mahsustur. Allah'tan başkasına ibadet ise şirk, putperestliktir. Particiliğin getirdiği kanunlara uymak demek, demokrasiye ibadet etmektir ve dolayısıyla şirk, Allah (c.c.) ise, şirk karışan bir dini hak din saymamakta ve kabul etmeyeceğini bildirmektedir. Particiler; „Bizim niyyetimiz iyidir; İyi niyyetle yapıyoruz ve biz partiyi bir alet ve bir araç olarak kullanıyoruz...“ deseler de...

ibadet etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru din işte budur. Ancak insanların çoğu bunu bilmezler.“ (Yusuf, 40)

„De ki: Şüphesiz ben, sizin gibi bir beşerim; yalnız bana sizin ilâhınızın tek bir ilâh olduğu vahyolunmakta. Kim Rabb'ine kavuşmayı (O'nun rızasına ve cennetine kavuşmayı) umuyorsa, artık salih bir amelde bulunsun ve Rabb'ine hiç kimseyi ortak tutmasın.“ (Kehf, 110)

Tefsir ve tahlil:

Bu üç ayetin ortak noktalarından biri ve en önemlisi şirk, red, Tevhid'i kabuldür. Yani „Tevhid'e evet, şirk hayır!“ demektir. Esasen din buradan başlar; önce şirk, putu ve putçuluğu, onun bıraktığı hebaset ve necaseti insanın kalbinden söküp atacak, özünü ve izini silip süpürecek ve ondan sonra işte bu kalbe Tevhid'i, Tevhid inancını, Allah'ın birliği akidesini yerleştirecektir. İşte şirk „Hayır!“, Tevhid'e „Evet!“ demenin manası budur.

Birinci ayet, Allah'ın rızasını ve cennetini kazanmayı iki şarta bağlıyor. Bunlardan biri güzel niyyet, diğeri de güzel amel. Yani yaptığı iş ve amel Şeriat'a ve fetvaya

Ayet-i celile ve particilik:

Mezkûr ayetin tefsir ve tahlilini gördükten ve misallerle izahını anladıktan sonra hangi akıllı çıkıp da ben, „Kur'an'ın bu ayetiyle particiliği bağdaştırırım!“ diyebilir? Buna imkân var mı? Neden? Çünkü particilik, mekruhları, haramları ve küfürleri beraberinde getirmektedir! Partici; putun önünde saygı duruşu yapacak, oturduğu binaya putun timsalini asacak, tüzüğüne „Kâfir anayasaya uyacağını ve kâfir inkılablar istikâmetinde hareket edeceğini“ ve şirk meclisinin kürsüsünde şirk koruyacağına yemin edecek ve put meclisinde putun nezaretinde oturacak, konuşacak, teklif ve tenkitlerde bulunacak, parmak kaldıracak ve nihayet bütün bunlar, şeriat'a göre değil de demokrasi sistemine göre olup bitecektir.

Şimdi siz, particiye sorun ve deyin ki: Bunların hangisi meşru ve hangisinin fetvası alınmıştır? Binaenaleyh, partici bütün bunları veya bunlardan birini iyi niyyetle yapsa da Allah indinde caiz olur mu? Olmaz!..

Yusuf ayeti ve particilik:

Ayette beş mesele var:

1- Putun ve putçuluğun şeriat'ta yeri yoktur;
2- Hüküm ve hâkimiyet, yani kanun koyma yetkisi Allah'a mahsustur.
3- Kanuna uyma aynı zamanda ibadettir. İbadet ise Allah'a mahsustur.

4- Kim iman, amel ve icraatını bu üç maddeye göre ayarlarsa doğru bir dine bağlanmıştır.

5- İnsanların bir çoğu bu gerçekleri bilmemekte ve cehaletlerine kurban gitmektedirler.

Birinci ayetin tefsir ve tahlilini anlatırken; particilerin inanç, amel ve icraatlarını gördünüz. Bunların hangisini bu ayetle bağdaştırabilirsiniz? Zira; yaptıkları bütün icraat ve tatbikatları demokrasinin usul ve metoduna

göredir. Allah, demokrasi ve onun kaçınılmaz unsuru olan parti hakkında ne bir ayet indirmiş ve ne de cevazına dair bir delil bildirmiştir. Çünkü, demokrasinin olduğu yerde şeriat olmaz, şeriat'ın hüküm sürdüğü yerde de demokrasi olmaz. Ve çünkü demokraside hâkimiyet hakkı insana (millele) verilmiştir. Halbuki hâkimiyet kayıtsız ve şartsız Allah'a mahsustur.

Keza; Kanunlara saygı duymak, hürmet etmek ve itaat etmek aynı zamanda ibadettir. İbadet ise Allah'a mahsustur. Allah'tan başkasına ibadet ise şirk, putperestliktir. Particiliğin getirdiği kanunlara uymak demek, demokrasiye ibadet etmektir ve dolayısıyla şirk, Allah (c.c.) ise, şirk karışan bir dini hak din saymamakta ve kabul etmeyeceğini bildirmektedir. Particiler; „Bizim niyyetimiz iyidir; İyi niyyetle yapıyoruz ve biz partiyi bir alet ve bir araç olarak kullanıyoruz...“ deseler de, Bakara ayetinde gördüğümüz gibi kabul görmeyecek, red, ve inkâr edilecektir.

Particilerin liderleri de hocaları da cehaletlerinin veya kötü maksatlarının esiri, partinin tabanı da yani arkalarından gidenler de kurbanlık koyunlardır. Ama ne yazık ki, batıl bir sistemin, tağutî bir sistemin kurbanlık koyunlarıdır; körü körüne cahil veya maksatlı lider ve hocaların arkasına takılmış koyun sürüleri gibi gitmektedirler!..

Particiler cehaletlerinin kurbanı:

Particilerin liderleri de hocaları da cehaletlerinin veya kötü maksatlarının esiri, partinin tabanı da yani arkalarından gidenler de kurbanlık koyunlardır. Ama ne yazık ki, batıl bir sistemin, tağutî bir sistemin kurbanlık koyunlarıdır; körü körüne cahil veya maksatlı lider ve hocaların arkasına takılmış koyun sürüleri gibi gitmektedirler!..

İşte Yusuf ayetinin son cümlesi, öndekilerini de arkadakilerini de ilimsizlikle, cehaletle tasvir ve takbih etmektedir ve şöyle demektedir:

„(Hakikat bu merkezde iken, ne yazık ki) insanların çoğu bunu bilmemektedir.“

Kehif ayeti ve particilik:

Ayette iki mesele var:

1- Şeriat'ın kaynağı vahye dayanır;

2- Allah'ın cemel ve cennetini umma. Bu da iki şarta bağlı:

a) Salih amel,

b) İyi niyyet. Yani Şeriat'a „Evet“, puta ve putperestliğe „Hayır“ demekten ibaret.

Rabb'ülâlemin Hazretleri, Peygamber (s.a.v.)'i araya koyarak bütün beseriyete ilan ettiriyor ve diyor ki, bütün insanlığa söyle ve de ki:

„Ey insanlar! Siz kendi başınıza ne akidenizi, ne ibadetinizi tesbit edebilirsiniz ve ne de kanunlarınızı vaz edip günlük hayatınızı düzene koyabilirsiniz?“

Ben de aynı şeyleri kendi başıma yapamam. Eğer ben, bunları söylüyor ve haber veriyorsam, vahiy yoluyla biliyor ve söylüyorum ve diyorum ki: Rabb'iniz birdir; O'ndan başka ilah yoktur, ibadet ve itaata müstehak O'dur... O'nun rızasını ve cennetini kazanmak istiyorsanız iki şeye dikkat edeceksiniz: Bunlardan biri meşru amel (yani söz, fiil ve hareketleriniz Şeriat'a uygun olacak) ve iyi niyyetle de olsa puttan ve putçuluktan velev ki, az da olsa ona hiç bir şey karıştırmıyacaksınız...“

Binaenateyh, particilerin parti adına yaptıkları hareket ve icraatlar, niyyetleri iyi de olsa hebaen mensure olup ne sevap alabilirler ve ne de kendilerini mekruhtan, haramdan veya küfürden kurtaramazlar. Daha açık bir ifade ile:

Hakk din, yani sahih ve muteber olan din iki hakka dayanır. Bunlardan biri hak amel, diğeri de hak niyyet, yani iyi niyyet! Particilerde niyyet iyi olsa da parti ile

alakalı amel, hareket ve icraatları (mesela parti tüzüklerinde küfür sözlere yer vermeleri, binalarına putun resimlerini asmaları, saygı duruşları yapmaları, yeminleri, T.C. meclislerinde oturmaları, Şeriat'ı reddedenlerle sohbet ve müzakere etmeleri vesaireleri) meşru olmadıklarından, yani Şeriat esaslarına uygun olmadığından bunlar haram işlemekte veya şirk düşmektedirler.

Şeriat ve demokrasi karışımı:

Şeriat Allah kanunu; demokrasi ise put kanunudur.

İkisinin karışımı ise put kanunu sayılır, hatta yüzde doksan dokuzu Şeriat kanunundan ve fakat yüzde biri de put kanunundan alınsa dahi meydana gelen bir karışım put kanunu sayılır. Tıpkı bir damla necis bir kazan suyu berbat ettiği gibi. Bu itibarla karışım batıldır, hakkı batıla karıştırmadır, mükemmel olan bu Din-i Mübin-i Ahmediyye'ye noksanlık ve eksiklik atfetmedir. Ve

dolayısıyla şirk, necistir ve necasettir ve yine dolayısıyla necise ve necasete bulaşmış ve bulanmış olan böyle liderlerin ne arkasından gidilir ve ne de hocalarının arkalarında namaz kılınır. Kimse darılmasın ve bağırmasın! Ya cevap verirler ya da tevbekar olup İslam'a dönerler. Başka çıkar yolları yoktur!..

Fakat şurası da biline ki:

Particilerin gözleri kör olmuş, kulakları sağır, kalpleri dumura uğramıştır. Artık ne yaptıklarını ve ne yapacaklarını bilmezler; yerine göre yalan söylerler, iftira yaparlar, liderlerinin ve hocalarının hatalarını, Şeriat'a karşı, aykırı hareketlerini görmezler ve göremezler; dün faizin altına imza attıklarını unuturlar ve ikiye yüz lük yaparlar...

İşte son iki örnek:

İki yemin şekli: Parti içi yeminleri şu şekilde: „Bugünkü köle düzeninin bir an evvel yıkılması için, adil düzenin bir an evvel kurulması için bütün gücümüzle çalışacağımıza söz veriyoruz! Gazanız mübarek olsun!“ T.C'deki yeminlerine gelince: „Anayasayı koruyacağımıza, Atatürk ilke ve inkılablarına bağlı kalacağımıza... millet önünde namusum üzerine söz veriyorum!..“

Keza; „Ben, kürsüde Kur'an-ı Kerim'e yemin edeceğim!“ diye seçim meydanlarında söz verirler ve fakat meclis kürsüsüne geldiklerinde laik düzenin yeminini yaparlar. Hem de particilerin övmekle

bitiremedikleri Urfa belediye reisinin ağzından!

Aldatmaca tâbir ve tahrifler:

Refah Partisi ve onun liderini görmekte ve sözlerini dinlemektesiniz: Diğer parti liderleri mertçe konuşuyorlar, bir taraftan Şeriat'a karşı olduklarını açık açık söylüyor, bir taraftan da kemalizme ve kemalizm putuna bağlı bulduklarını kesin bir dille ifade ve ikrar ediyorlar. Sırası geldiğinde putlarına ve anayasalarına toz kondurmuyorlar. İşte son örneğini meclis kürsülerinde ve milletvekili (!) yemin merasimlerinde gördünüz. Adamlar kıyamet kopardılar!..

Ne olmuş? Nihayet Diyarbakır milletvekillerinden bir erkekle bir kadın „Anayasanın baskısı altında“ tabirini kullanmış ve kürtçe bir kaç kelime konuşmak istemiş!.. İşte olup bitenler bu kadardı!.. Buna rağmen kemalistler ortalığı velveleye verdiler; yeminin metnini, kelimesi kelimesine düzelttiler ve işte onlar böyle yaptılar!.. Ya, sözüm ona, bizinkiler ne yaptılar ve ne söylediler? İşte bir de onlara bakınız:

1- Mevcut düzene „Küfür ve kâfir düzen“ demek gerekirken bizinkiler „Köle düzeni“ tâbirini kullandılar ve bu suretle put düzeni tâbirini millettten gizlediler, millet de meselenin gerçek yönünü anlayamadı ve akıntıya kürek çektiler!.. Halbuki, „Köle düzeni“ hiç bir zaman küfür ve şirk düzeni manasını ifade etmez, mecazî manada da olsa!..

2- „Şeriat düzeni“ demeleri gerekirken, „Adil düzen“ tabirini kullanmaktadırlar. Bu tabir de Şeriat'ı bütünüyle ifade etmediği gibi, çok defa iltibas meydana getirir.

3- „Özal'ın Çankaya'da durması „hukuka“ uygun değil!“ Sormak lazım: Ama hangi hukuka?

4- „Çankaya ziyafetine gitmiyeceğiz...“ Niçin? Çünkü saçı bitmemiş yetimin hakkı vardır, deniyor. Bu cevap hiç de kâfi değildir; gerçek sebebi ifade etmemektedir. Sebebini anlatma yolunda şöyle demeli idi:

Bu çeşit ziyafetlere bir mü'min gidemez. Çünkü Şeriat üzerinde içki içilen bir sofrada oturmayı men etmiştir ve hem de bunu imana bağlamıştır.

5- Gazetecilerin: „Birçok zamandan beri Anıtkabir'e gelmiyordunuz. Şimdi nasıl oldu da geldiniz; hem de herkesten önce?“ şeklindeki soruya Refah lideri şu cevabı vermiştir:

„Bundan önce protokola riayet edilmemekte idi, bizi arka saflarda bırakıyorlardı. Şimdi ise bize ön saflarda yer verdiler...“

Siz gelin de gerekçeye bir bakın! Demek oluyor ki;

Özal gibi kendisine daha ön saflarda yer verilirse, özel deftere Özal'ın yazdığını yazacak ve Özal'ın söylediği küfür sözleri söylemekten çekinmiyecektir.

Fetvası yoktur:

Refah Partisi'nin liderinin verdiği cevaplar ve ileri sürdüğü gerekçeler şer'an caiz değildir. Kendisini de partisini de kurtaramaz. Şöyle ki:

Bu cevaplar bir kere tebliğ esasına aykırıdır: Çünkü, tebliğ açık, net ve kesin dille yapılmalıdır. Tebliğ babındaki yuvarlak konuşmalar, yanlış anlamalara ve yanlış kavramalara sebebiyet verir. Ve dolayısıyla maksat

hasıl olmaz. Peygamber (s.a.v.)'in hayatında bunun bir benzerini göremezsiniz. Kâfirun Suresi'nin tefsirinde görüleceği üzere Ebu Cehiller'in „... **Sadece putlarımıza şöyle bir işaret et!..**“ şeklindeki tekliflerine bile Allah Resulü „**Evet!**“ demedi!..

Ya böylelerine düşen ne idi? Ya hiç gitmemek ya da açık ve net konuşmak, gerçek ne ise onu olduğu gibi tebliğ etmektir. Şayet hayat tehlikesi ve bu yolda yakayı ele vermek endişesi varsa o zaman da yurtdışında söylemek ve yazıp Anadolu insanına ulaştırmaktır. Kur'an'ın emir ve tavsiyesi de böyledir.

Hak din, yani sahîh ve muteber olan din iki hakka dayanır. Bunlardan biri hak amel, diğeri de hak niyyet, yani iyi niyyet! Particilerde niyyet iyi olsa da parti ile alakalı amel, hareket ve icraatları (mesela parti tüzüklerinde küfür sözlere yer vermeleri, binalarına putun resimlerini asmaları, saygı duruşları yapmaları, yeminleri, T.C. meclislerinde oturmaları, Şeriat'ı reddedenlerle sohbet ve müzakere etmeleri vesaireleri) meşru olmadıklarından, yani şeriat esaslarına uygun olmadığından bunlar haram işlemekte veya şirke düşmektedirler.

Taviz vermenin acı neticeleri:

„Taviz tavizi gerektirir!“ fehvasınca particilerin taviz vermeleri birbirini takib etmekte! Bittiği yerden başlamaktadır, hem de küçükten büyüğe doğru bir seyir takip etmekte. Ve artık onu bir noktada durdurmanız mümkün olmamakta. Çünkü, taviz verildi mi, Allah (c.c.) yardımını çeker de tavizci artık hatayı göremez olur, battıkça batar. Şöyle ki:

Parti kurma teşebbüsü tüzük hazırlamayı, tüzük hazırlama teşebbüsü tüzüğe küfür sözler yazmayı, küfür sözlerin yazılması parti binalarının birer puthane olmasını, binaların birer puthane olması, büyük puthanenin kürsüsüne çıkıp yemin ederek put anayasalarını, put kanunlarını koruyacağına dair sözler verilmesini, putun mezarının başında putçuların protokollarına uyararak ve gerekçe göstererek kemalistlerin nezaretinde ve basın gözleri önünde saf bağliyerek namazda durur gibi durması ve bu suretle M. Kemal'e ibadetlerini, kulluk görevlerini yaparlar; hem de milletin gözleri önünde!..

Putun önünde saygı duruşu yapmak, ona ibadet etmek, ona kulluk yapmak görevini ifa etmenin bir ifadesi ve bir isbatı olduğu gibi, onun fikir ve sözlerini esas alan anayasaya uymakta ve o anayasaya göre sandık başına gitmekte ve o anayasaya göre yemin etmekte ve o anayasaya göre meclis müzakerelerini takip etmekte, parmak kaldırarak „Evet“ veya „Hayır“

demek suretiyle de koyduğu ve istediği kanunları çıkarmak ve o kanunlara uymak da Kemal putuna, deccal putuna ibadet etmek demektir. Çünkü Kur'an'ın beyanı vechiyle kanunlara itaat etmek demek, o kanunlar kimin namına çıkarılmış ise ona ibadet etmek demektir.

İşte kemalizm bu! Ve işte kemalizm adına ve işte demokrasi adına ve işte parti adına ve particilik adına yapılan toplantılar, yazılan tüzükler, asılan fotoğraflar, yapılan alkışlar, icra edilen saygı duruşları, yapılan yeminler ve tertip edilen merasimler hep mâhud Deccal adına yapılmakta, ibadet sayılmakta, şirk addedilmekte ve nihayet kendisinin bir put, bir deccal ve bir şeytan olduğu ve yapanların da birer putçu, birer müşrik, bir

gibi bir müessese nasıl emanet edilir?

Zaruret yok mu?

Particilerin kullandıkları maskelerden biri de „Zaruret“ kelimesidir. Bunu da söyler dururlar. Bundan önceki yazılarımızda da ifade ettiğimiz gibi, bunların yaptıkları bu hareketler zaruret mevzuuna girmez. Kendilerine söyleyin: Zaruret mevzuunu da iyi okusunlar; artık yarım mollalığı bıraksınlar da Şeriat'ı öğrensiner ve bu milleti dininden imanından soyup soğana çevirmesinler!..

Ve netice:

1- Demokrasinin sandığına gidenler ve girenler elbette demokrat çıkacaklardır ve ona göre boyalarını alacaklardır. Dolayısıyla, oturmalarında ve kalkmalarında, söz, fiil ve hareketlerinde demokrasiyi temsil edeceklerdir. Binaenaleyh, yapılan uyarı ve ikazlara kulak vermez, uyanmaz ve İslamî çizgiye gelmezlerse demokrat olarak teneshire çıkar, demokrat olarak mezara inerler. Çünkü bir kimse nasıl yaşarsa öyle ölür, nasıl ölürse öyle de kalkar.

Vaktiyle Rusya'da bir köpek fabrikası varmış. Burada köpeklerin derileri yüzülmüş. Bir baştan fabrikaya atılan köpekler, öbür baştan derisi yüzülmüş, kıpkızıl ceset olarak çıkarlar. Fakat atılırken renkleri başka başka idi; kimi beyaz, kimi sarı, kimi de siyah, kimi de bir başka renkte idi. Ama çıkarken renkler kıpkızıl!.. Demokrasi fabrikası da öyle: Sandığına giren insan, inancı ne olursa olsun, demokrat çıkacaktır!..

2- Toplanacağınız tek bir kuruluş vardır. O da „İslamî Cemaatler Birliği“ ismini alan cemaattir. Çünkü bu cemaatin ameli (hizmeti) meşru (Şeriat'a ve fetvaya uygun), niyeti ise sahihtir; Hakk'ın davasını hâkim kılmak, İslam'ın devletini kurmak

için yola çıkmış ve bugüne kadar taviz vermemiştir. Övülmeğe ve uyulmaya layıktır. Dolayısıyla „Sadıklarla beraber olun!..“ şeklindeki tecelli buyurulan ilahî fermana da uygundur: Elhamdülillah!..

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan)- Rh.a.- Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hicrî 1411 (Miladî 1991)

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6

Şeriat Allah kanunu; demokrasi ise put kanunudur.

İkisinin karışımı ise put kanunu sayılır, hatta yüzde doksan dokuzu şeriat kanunundan ve fakat yüzde biri de put kanunundan alınsa dahi meydana gelen bir karışım put kanunu sayılır.

Tıpkı bir damla necis bir kazan suyu berbat ettiği gibi. Bu itibarla karışım batıldır, hakkı batıla karıştırmadır, mükemmel olan bu Din-i Mübin-i Ahmediyye'ye noksanlık ve eksiklik atfetmedir.

Ve dolayısıyla şirkidir, necistir ve necasettir ve yine dolayısıyla necise ve necasete bulaşmış ve bulanmış olan böyle liderlerin ne arkasından gidilir ve ne de hocalarının arkalarında namaz kılınır. Kimse darılmasın ve bağırmasın! Ya cevap verirler ya da tevbekâr olup İslam'a dönerler. Başka çıkar yolları yoktur!..

deccal ordusu ve bir „Hizbüşşeytan“ hükmüne tabi olmaktadır. Velew ki, bütün bunları iyi niyetle yapsalar da yine hüküm değişmez, velev ki, bunları yapanlar namazlı ve oruçlu olsalar da yine hüküm değişmez! Keza başta Diyanet İşleri Başkanı (!) olmak üzere bütün partici hocalar fetva verseler de hüküm değişmez; M. Kemal bir deccal, hocalar birer bel'am, particiler de birer müşrik olmaktan kendilerini kurtaramazlar. Kur'an şöyle der:

„Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rabbler edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar, tek olan bir ilâha ibadet etmekten başkasiyle emrolunmadılar. Ondan başka ilâh yoktur. O, bunların şirk koşmakta oldukları şeylerden münezzehtir.“ (Tevbe, 31)

İşte bunlar, particilerin yaptıkları yalancılık değil midir, iki yüzlülük değil midir ve münafıklık değil midir? Var mı Peygamber'in hayatında bunlar? Gösterebilirler mi? Müslümanlar bunlara nasıl güvenebilir? Bunlara devlet